

Mammas svala lyfter

Det finns ett dunkel in mot det ljus jag kisar
Jag hör en snäcka falla
Innan jag tar på den buktande lågan
Jag ensam kan förnimma

En sjuksköterska lyssnar
Värken prickar mitt i
Hel, i hållen bristnad

Febern stänker rädlans eldhav
Under ett blåvitt sken
Mitt örsprång klipps av

I det gröna bruset
Bromsarna slinter

I blodet av en hare
Under vita lyktor

Jag får dricka vatten
Vatten är skönt och rent
Vatten är lent och underligt kallt –
Mamma, jag vill ha mer!

Ur vita lakan
Mammas svala lyfter

Mamma hon ler

Nu är det över!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blomma-Stjärna med Poeter.se id #49808 innehar upphovsrätten